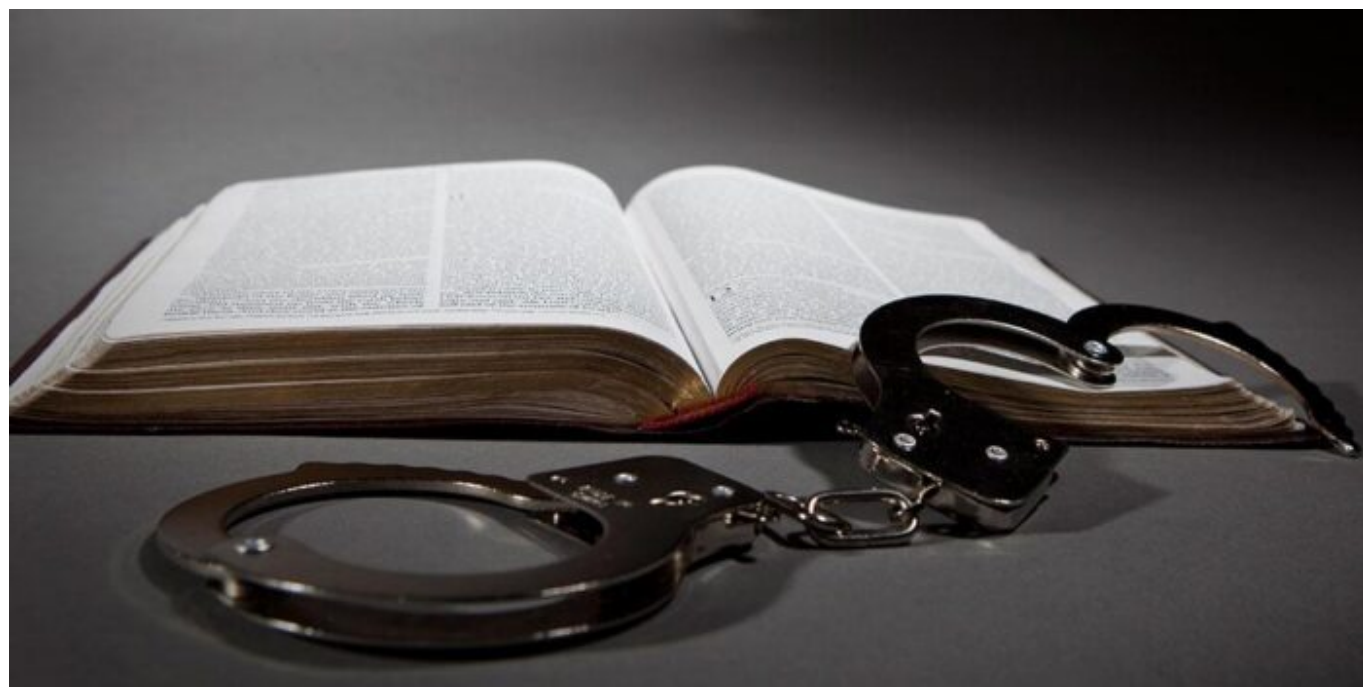

Analýza: 3 důvody, proč se John MacArthur mýlí ohledně náboženské svobody

Komise pro etiku a náboženskou svobodu SBC zveřejnila reakci na kontroverzní výroky Johna MacArthura o náboženské svobodě.

Analýza

Tři důvody, proč se John MacArthur mýlí

ohledně náboženské svobody

V roce 1778 byl David Barrow, 25letý baptistický kazatel, pozván do rezidence na řece Nansemond ve Virginii, aby kázal shromážděnému davu nadšených věřících.

Po příchodu na provizorní podium, postaveného pro tuto příležitost pod lesíkem, byli Barrow a jeho přítel zajati gangem 20 mužů, odvečeni do bahnitého rybníka a opakovaně potopeni ve vodě. Gang křičel: „Když se rád namáčíš, budeš toho mít dost,“ a oba muže málem utopil, když se jim vysmívali za jejich přesvědčení.

Tito pronásledovatelé nebyli naštvaní ateisté; byli členy anglikánské církve – v té době zavedené církve Virginie. Podle zákonů Virginie mohli disidenti jako Barrow praktikovat svou víru podle svého přesvědčení, ale byli nuceni platit desátky na podporu anglikánské církve a jejího duchovenstva. Byli také opovrhováni a často pronásledováni.

Již více než 50 let každou neděli ráno John MacArthur – přesvědčený pastor s mnoha stejnými přesvědčeními jako Barrow – vystoupil na kazatelnu Grace Community Church v Sun Valley v Kalifornii, otevřel svou Bibli a odvážně kázal Boží slovo tisícům shromážděných, kteří tam přišli na bohoslužbu.

Kromě toho MacArthur volně cestoval po Spojených státech jako vyhledávaný řečník a jeho kázání a knihy byly překládány a distribuovány po celém světě. Odvážně vyslovoval své přesvědčení během své služby bez zasahování ze strany vlády a v bezpečí před tím druhem pronásledování, kvůli kterému Barrow trpěl před více než dvěma stoletími.

Bylo tedy překvapivé slyšet MacArthura, jednoho z nejvýraznějších evangelikálních vůdců na světě, jak [loni v lednu v kázání v Grace Community Church](#) označil náboženskou svobodu za „nesmysl“.

Klip s jeho kázáním nedávno obletěl sociální sítě.

Od roku 1833 si američtí občané v každém státě užívají svobody řídit se svým vlastním svědomím v otázkách náboženství bez zasahování vlády.

Od založení našeho národa je toto zákonné právo neustále zpochybňováno, a přesto, jak napsal novinář a bývalý právník David French, „Lidé víry ve Spojených státech amerických mají větší svobodu a reálnější politickou moc než kterákoli náboženská komunita ve Spojených státech amerických v rozvinutém světě.“

MacArthur ve svém kázání řekl:

„Ani nepodporuji náboženskou svobodu. Náboženská svoboda je to, co posílá lidi do pekel. Říci, že podporuji náboženskou svobodu, znamená říci, že podporuji modlářství. Znamená to říct, že podporuji lži, podporuji peklo, podporuji království temnoty.“

MacArthurův hlas sloužil konzervativním evangelikálům jako důvěryhodný průvodce po mnoho let. Ale na téma náboženské svobody musí evangelíci hledat průvodce jinde. Níže uvádím tři důvody, proč se mýlí ohledně náboženské svobody, spolu s několika historickými průvodci.

Náboženská svoboda podporovaná lidskou přirozeností

Osvícenství 18. století často získává uznání za to, že přišlo s náboženskou svobodou, ale historik Robert Louis Wilken ve své knize *Liberty in the Things of God* nedávno prokázal křesťanský původ

této myšlenky.

Křesťanský apologet Tertullianus byl první, kdo tuto pravdu vyslovil ve třetím století. Tertullianus pochopil, že náboženství nelze vynutit zvenčí. Ve své *Apologii* napsal:

„Je pouze spravedlivé a privilegium vlastní lidské přirozenosti, že každý člověk by měl být schopen uctívat podle svého vlastního přesvědčení; náboženské praktikování jednoho člověka druhému neškodí ani nepomáhá. Vynucování náboženské praxe není součástí náboženství, protože k náboženství bychom měli být vedeni volbou, nikoli nátlakem.“

Jak ukazuje Wilken, Tertullian věřil, že být stvořen k obrazu Božímu znamená, že lidské bytosti byly stvořeny s důstojností jednat podle svědomí. Lidské svědomí, jak je formulováno Pavlem v Římanům 2:15, svědčí o Božím zákonu a slouží jako vnitřní učitel, který vede jednotlivce k pravdě. Bůh nestvořil lidské bytosti, aby se ve věcech náboženské oddanosti řídili vnějším nátlakem.

Když MacArthur říká: *„Náboženská svoboda posílá lidi do pekla,“* mohu jen dojít k závěru, že má na mysli, že člověk, kterému je dána svoboda zvolit si své náboženství podle svědomí, si často vybírá špatné náboženství. Jestli to myslí takhle, jsem zvědavý, co by navrhl jako alternativu.

Abychom lidem zabránili jít do pekla, měli bychom je místo toho nutit, aby věřili v Krista?

Sám MacArthur ve *Faith Works* píše, že *„víra znamená hledat a nalézat Boha v Kristu, toužit po Něm a nakonec se s Ním naplnit“*. Určitě by nikdy netvrdil, že taková víra může být vynucena. Koneckonců, náboženská svoboda nikdy nikoho neposlala do pekla.

Náboženská svoboda pouze uznává, že Bůh umístil správnou doménu náboženské odezvy do lidského srdce.

Náboženská svoboda podporovaná doktrínou prvotního hříchu

Baptistický kazatel John Leland byl po zvolení Thomase Jeffersona prezidentem v roce 1801 tak nadšený, že přivedl členy své sboru v Cheshire, Massachusetts, aby postavili blok sýra o hmotnosti 1 200 liber, který předali prezidentovi jako dárek.

Leland byl dlouho zastáncem náboženské svobody, spojil své síly s Barrowem ve Virginii, než ukončil svou kariéru ve stejné bitvě v Massachusetts. Republikán Leland viděl v Jeffersonových volbách potenciální konec náboženské tyranie ve Spojených státech.

Když se Leland vrátil domů, kázal kázání nazvané *Úder do kořene*, ve kterém představil svůj případ náboženské svobody. Toto kázání zahájil předvedením biblické doktríny prvotního hříchu, učení, které Reinhold Niebuhr kdysi nazval *„jedinou empiricky ověřitelnou naukou křesťanské víry“*.

Leland, stejně jako většina jeho současníků, nedůvěřoval politikům toužícím po moci, že ve vládě vždy činí správná rozhodnutí. Vláda by byla podle Lelanda způsobilá vládnout svědomí svých občanů v otázkách náboženství pouze tehdy, kdyby tito *„vládci byli neomylní v moudrosti a dobrotě“*. Protože žádná vláda nesplňuje tato kritéria, žádná vláda není oprávněna vládnout náboženskému svědomí.

Leland znal historii dostatečně dobře, aby pochopil, že vláda nad církví nikdy neskončila dobře. Ve skutečnosti používal neustále se měnící náboženské zákony států, které zavedly náboženství jako státní.

Leland se divil, proč musí státní vlády se zavedenými církvemi neustále měnit zákony, zejména zákony upravující sabat, protože Bůh, kterého uctívali, se nikdy nemění. Leland pochopil, že touha

po čistém uctívání byla často nahrazena zkorumpovanými ambicemi vládců, a na tomto přesvědčení založil svůj argument pro náboženskou svobodu.

Náboženská svoboda podporovaná evangeliem

Lelanda nikdy neunavilo poukazovat na explozivní růst křesťanských konverzí a nových církví ve státech jako Kentucky, kde nikdy nebylo založeno žádné státní náboženství. Pokud se Massachusetts obávalo, že zrušení státního náboženství bude mít za následek snížení nadšení pro pravdu, stačí se podívat na hranici, kde probuzení vedla k exponenciálnímu růstu. Pro Lelanda evangelium nepotřebovalo vládní pomoc.

Vyzval své odpůrce, aby „se vrátili k plánu evangelia a důvěřovali Bohu a jeho slovu, že vás podpoří“. Věřil, že důvěra vládě, že bude prosazovat nějaké náboženské vyznání, projevuje nedostatek důvěry v evangelium: „Přesvědčte svět, že Ježíšovo náboženství bude stát na svém vlastním základě, bez zákona a meče.“ Stručně řečeno, Lelandova prosba o náboženskou svobodu byla zakořeněna v jeho důvěře, že evangelium „je mocí Boží ke spasení pro každého, kdo věří“ (Řím 1:16).

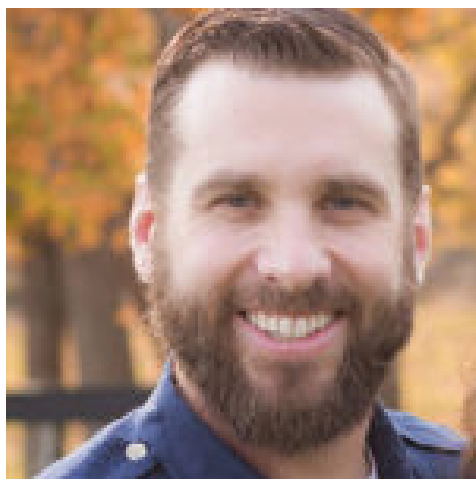
MacArthur věří, že podpora náboženské svobody se rovná podpoře modlářství, lži, pekla a království temnoty.

Leland a mnoho dalších, jak v rámci svobodné církevní tradice, jejíž součástí je MacArthur, i mimo ni, by toto tvrzení postavili na odpor argumentem, že podpora náboženské svobody se rovná důvěře v Krista, že dokáže to, co žádná vláda nikdy nedokázala. Srdce se vládním mandátem nemění. K tomu potřebujeme kázat evangelium.

Casey McCall

[The Ethics & Religion Liberty Commission](#)

Casey McCall

Casey McCall

Casey McCall je vedoucím kazatelem baptistického sboru Ashland Avenue – Oldham County. Často píše pro *Prince on Preaching* a *Oldham Era* a přispíval články do *Radical*, *For the Church*, *ERLC* a *Journal of Andrew Fuller Studies*.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)